

Program KOMPAS očima dobrovolníka

KOMPAS je sociálně preventivní dobrovolnický program zaměřený na práci se sociálně znevýhodněnými dětmi formou mentoringového vztahu. Zní to sice složitě, ale praxe je v celku prostá. Jde o dvouhodinové schůzky každý týden, při kterých si s dětmi hrajeme, povídáme si nebo něco vyrábíme. Snažíme se ale, aby to nebylo pouze zábavně strávené odpoledne. Chceme totiž, aby si děti i něco odnesly a zdravě se rozvíjely.

Ze začátku jsme hráli hodně seznamovacích her – například jsme o sobě každý napsali tři otázky a ke každé z nich tři odpovědi, z nichž jen jedna byla správná, a ostatní si tipovali – tím jsme se toho o sobě hodně dozvěděli. Pro trénink „veřejného“ mluvení či „divadelního“ vystupování známe spoustu her, které jsou postaveny na základě společenské hry Activity – jeden musí ostatním popsat určité slovo či jev buď slovně, nebo pantomimou tak, aby to ostatní uhodli. U dětí je také velmi oblíbenou hra „Slepý sochař“, kde děti odbourávají strach doteky jiných lidí. Jde o to, že vidoucí sochař vytvoří sousoší z několika lidí, pak přijde slepý sochař (dítě se zavázanýma očima), který musí po hmatu poznat, jak sousoší vypadá a následně ho ze surového materiálu (zbytku skupinky) vysochat znovu.

Také hodně času trávíme povídáním si. Sedneme si na zem do kroužku a vyjadřujeme se k různým otázkám typu „Co se mi dnes stalo pěkného“ nebo „Komu jsem minulý týden udělal radost“ a podobně. Zpočátku měly zvláště menší děti problém se nad takovými otázkami zamyslet a formulovat smysluplnou odpověď. Teď ale už můžeme pozorovat rozdíl, protože si vesměs vždy pěkně popovídáme. Občas dětem čteme různé zajímavé příběhy, které potom rozebíráme a hledáme v nich poučení – to je další velmi oblíbená činnost. Nedávno jsme také vyráběli koláže na téma „rodina na dovolené“ a děti nám celé nadšené vyprávěly, kam jezdí na dovolenou a kam by chtěly letos.

Myslím, že jako dobrovolníci jsme si s dětmi za minulé pololetí zvládli vybudovat moc pěkný vztah, kdy v nás sice vidí jakousi autoritu, ale také kamarády. V KOMPASu se nikdo necítí čímkoli ohrožen. Proto si už tolik neskáčíme do řeči, a když někdo chce ostatním něco vyprávět, všichni jsou v klidu a poslouchají, což beru jako obrovský úspěch. Všichni se na čtvrtek do ZŠ Brigádníků vždy těšíme a ty dvě hodiny nám utečou jak nic.

Agáta Hrdličková, dobrovolník KOMPASu